

Liturgický program

PONDELOK 15. marec

Mučeník Agapios

Rim 12, 1 – 3, zač. 108; Lk 6, 31 – 36, zač. 26; (HS: 154; PZ: 108)

07.00 za zdravie a požehnanie Beáty, Romana, Simona a Tamary

UTOROK 16. marec

Mučeník Sabinus a Papas

Ef 4, 14 – 17, zač. 225; Lk 6, 24 – 30, zač. 25; (HS: 155; PZ: 109)

17.00 za zdravie a požehnanie Gabrielu a Patrika

STREDA 17. marec

Prepodobný Alexej

Služba VPD: Gn 17, 1 – 9; Prís 15, 20 – 16, 9; (MM: 24, 25)

17.00 za zdr. a pozh. Zdena s rodinou

ŠTVRTOK 18. marec

Veľký kajúci kánon Andreja Krétskeho. Arcibiskup Cyril Jeruzalemský

Ef 4, 25 – 32, zač. 227; Lk 13, 1 – 9, zač. 70; (HS: 157; PZ: 112)

17.00 + Mária Gajdošová

PIATOK 19. marec

Mučeník Chryzant a Dária

Služba VPD: Gn 22, 1 – 18, Prís 17, 17 – 18, 5; (MM: 29)

17.00 za zdravie a požehnanie rodiny Rybovičovej

SOBOTA 20. marec

Akatistová sobota. Mučeník z Kláštora svätého Sávu

Hebr 9, 24 – 28, zač. 322; Mk 8, 27 – 31, zač. 35; (HS: 213; PZ: 177)

07.00 za zdravie a požehnanie Jozefa, Sylvie, Adama a Gregora

NEDEĽA 21. marec

Piata pôstna nedeľa – Márie Egyptskej. Prepodobný Jakub Vyznávač

Liturgia sv. Bazila Veľkého: Hebr 9, 11 – 14, zač. 321b; Mk 10, 32b – 45, zač. 47; (HS: 143, 214; PZ: 96, 178)

Hlas 1; **11.00 hod.**

PONDELOK 22. marec

Hieromučeník Bazil

Kol 3, 12 – 16, zač. 258; Lk 11, 34 – 41, zač. 60; (HS: 154; PZ: 108)

07.00 + Stanislav Palenčár

UTOROK 23. marec

Prep. mučeník Nikón a jeho učeníci

1 Sol 5, 14 – 23, zač. 273; Mk 8, 30 – 34, zač. 36; (HS: 155; PZ: 109)

17.00 + z rodiny Borošovej

STREDA 24. marec

Obdobie pred sviatkom Zvestovania

Presvätej Bohorodičky. Prepodobný Zachariáš

Služba VPD: Gn 43, 26 – 31. 45, 1 – 16; Prís 21, 23 – 22, 4; (MM 30, 29)

17.00 za uzdravenie Marcelu

ŠTVRTOK 25. marec

Zvestovanie Presvätej Bohorodičky Prikázaný sviatok

Hebr 2, 11 – 18, zač. 306; Lk 1, 24 – 38, zač. 3; (HS: 368; PZ: 347)

17.00 + Andrej a Helena

PIATOK 26. marec

Zakončenie sviatku Zvestovania

Presvätej Bohorodičky

Zhromaždenie k archan. Gabrielovi

Služba VPD: Gn 49, 33 – 50, 26; Prís 31, 8 – 31; (MM: 31)

17.00 za zdravie a požehnanie Viktora s rodinou

SOBOTA 27. marec

Vzkriesenie spravodlivého Lazára

Hebr 12, 28 – 13, 8, zač. 333b; Jn 11, 1 – 45, zač. 39; (HS: 215; PZ: 180)

07.00 + Martin Timko

NEDEĽA 28. marec

Kvetná nedeľa. Požehnanie ratoľstí

Flp 4, 4 – 9, zač. 247; Jn 12, 1 – 18, zač. 41; (HS: 217; PZ: 181)

11.00 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **06/2021**

V Ježišovej škole života

Mk 9, 17 – 31

Dostať sa do zahanbujúcej situácie je ako zlý sen. Verím, že nikto z nás o takú skúsenosť nestojí a vyhol by sa jej tak rád, ako sa len dá. Zahanbenie nás totiž osobitým spôsobom zraňuje a prináša bolesť. Je to bolesť a poníženie nášho vnútra, nášho ja. Veľmi dôležité je tiež v takej zahanbujúcej chvíli, keď ľudia toho boli svedkami. Zahanbený a vnútorne zranený človek potom obviňuje všetkých zainteresovaných. Najprv toho, kto to spôsobil, potom všetkých ľudí dookola a, samozrejme, často aj Boha, ktorý tomu nezabránil. Každá životná skúsenosť – aj tá ponížujúca, je však veľmi dobrou školou života.

Predstavte si, ako sa asi cítili Ježišovi apoštoli v udalosti, ktorú prináša dnešné nedeľné evanjelium. Istý človek zo zástupu, ktorý sa okolo Ježiša zišiel, mu povedal: „Učiteľ, priviedol som k tebe svojho syna. Je posadnutý nemým duchom. Keď sa ho zmocní, idú mu peny, škripe zubami a chradne. Často ho vrhol aj do ohňa a do vody, aby ho zahubil. Povedal som tvojim učeníkom, aby ho vyhnali, ale nemohli. Ak niečo môžeš, zľutuj sa nad nami a pomôž nám.“ A na Ježišove slová, že je možné všetko, pre toho, čo verí, chlapcov otec so slzami v očiach vykrikoval: „Verím. Pomôž mojej nevere!“

Ja teraz verím ☺, že všetci viete, ako príbeh dopadol. Stačila jedna veta, jeden rozkaz z Ježišových úst a chlapec bol uzdravený. Zahanbení Ježišovi učeníci tomu nemôžu uveriť. Pred celý zástupom boli za neschopných. A pritom to Ježiš tak ľahko vykonal. Kde urobili chybu? Keď napokon vošli do domu, hneď sa pýtajú: „Prečo sme ho nemohli vyhnáť my?“ (Čo myslíte, išlo im pri tej otázke viac o chlapca alebo o seba?) Ježiš im odpovedal: „Tento druh nemožno vyhnáť ničím, iba modlitbou a pôstom.“

Často hľadáme na Ježišovu odpoveď o modlitbe a pôste ako na zbraň proti zlému. A oni naozaj sú takou mocnou zbraňou. Exorcisti by o tom vedeli rozprávať svoje. Modlitba a pôst však v prvom rade premieňa toho, kto ich vykonáva. Ak modlitbu a pôst nerobí človek pre seba a pre vlastnú duchovnú dokonalosť (ako to vidíme u farizejov), ale z lásky k Bohu, robia človeka pokorným. Pozrite sa na prorokyňnu Annu, ktorá sa spomína spolu so starcom Simeonom, keď priniesli Jozef a Mária malého Ježiška do chrámu. Písmo o nej hovorí, že neodchádzala z chrámu, ale vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Nádherné svedectvo o pokornom človeku. A to je to, čo apoštolom ešte chýba – pokora. To neznamená, že by ich Boh opustil. Že by ich nemal rád, lebo nevypočul ich modlitbu a prosbu o pomoc. Práve naopak, Boh s nimi počíta a chce cez nich urobiť ešte oveľa viac. Preto im dá zažiť pokorujúcu a zahanbujúcu skúsenosť. Bolí to, ale prežijú; a raz budú konať tak, ako im to príslúbil Ježiš, ešte väčšie veci ako on sám.

Nech je táto udalosť poučením aj pre nás. Nech nám vo chvíli rôznych výčitiek a myšlienok obviňovania, keď nám čosi dobre a správne nevyjde, Svätý Duch pripomenie, že je stále s nami. Že nie sme žiadni zlyhači, len je tu čas nášho formovania.

otec Marek

Oznamy

► **Slávenie svätých liturgií.** Aj nasledujúce dva týždne sa zatiaľ liturgický a bohoslužobný program prispôbuje pokračujúcemu lockdownu. Nielen bohoslužby, ale aj celé ostatné prežívanie pôstneho času so všetkým, čo k nemu patrí, tak ako liturgie vopred posvätených darov, Veľkopôstny moleben, Veľký kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho či pobožnosť krížovej cesty budete môcť sledovať len sprostredkované cez televíziu či internet. Odporúčam hlavne internetovú TV ZEMPLIN a TV LOGOS, kde sú liturgické slávenia a pobožnosti v našom východnom obrade.

► **Osobná modlitba v chráme.** Chrám bude otvorený na súkromnú modlitbu v čase od 16.00 do 17.00 hod.

► **Pôstna disciplína.** V čase Veľkého pôstu je záväzná zdržanlivosť od mäsa v stredu a piatky. Kto chce, môže dobrovoľne zachovávať aj prísnejší pôst.

► **Sviatok Zvestovania.** Štvrtok 25. marca je prikázaný sviatok Blahoviščenija – Zvestovania Presvätej Bohorodičke.

► **Svätená voda.** Možnosť načerpania svätenej vody je vždy v sobotu dopoludnia, keď pani cerkovníčka upratuje chrám, t.j. v čase od 8.00 do 10.00 hod.

► **Príspevok na potreby farnosti.** Ak by niekto chcel prispieť na potreby farnosti, uvádzam číslo účtu našej farnosti v SLSP: **SK97 0900 0000 0051 6616 6265.**

Prepodobný Ján, autor spisu Rebrík

Prepodobný Ján sa narodil okolo roku 520, nevieme však presné miesto. Keď dosiahol šestnásť rok, rozhodol sa zasvätiť výlučne službe Bohu a odišiel do kláštora na vrch Sinaj. Tu si po svojom príchode vybral za duchovného otca skúseného mnícha Martyria. Natolko sa odovzdal do jeho rúk, akoby ani nemal vlastný rozum a vlastnú vôľu. Vďaka tomu sa rýchlo vzdával v poníženosti, čistote i skromnosti, takže vo svojich dvadsiatich rokoch mohol prijať podstrihnutie, definitívne zasvätenie sa mníšskemu životu. Keď mal tridsaťpäť rokov, jeho duchovný otec Martyrios zomrel a Ján sa rozhodol pre život v úplnej samote. Odišiel na miesto zvané Tola, vzdialené asi osem kilometrov od monastiera, a medzi ostatných mníchov prichádzal jedine na veľké sviatky, aby sa zúčastnil bohoslužieb. Jedol, pil a spal iba toľko, aby nezomrel. Všetok svoj čas venoval modlitbe, manuálnej práci a písaniu kníh. Keď mal približne sedemdesiatpäť rokov, teda po štyridsiatich rokoch prísneho pustovníckeho života, ho bratia ustanovili za predstaveného svojho sinajského monastiera. Po piatich rokoch (okolo roku 600) odišiel v pokoji k Pánovi. Ako predstaveného sinajského monastiera ho mnísi susedného monastiera z púšte Raita požiadali, aby pre nich napísal príručku duchovného života. Vznikol tak najvýznamnejší a najznámejší spis prepodobného Jána kniha Rebrík cností (po grécky Klimax). Práve podľa nej sa tento svätec niekedy nazýva Ján Klimax, prípadne Ján Klimak. Ide o príručku duchovného života zostavenú na spôsob rebríka vedúceho do neba, ktorý videl starozákonný patriarcha Jakub v Beteli (Gn 28, 10 – 17). Každý človek má posúdiť samého seba, na ktorom stupienku práve stojí, a usilovať sa dosiahnuť nasledujúci. Všetkých stupienkov je tridsať, pretože podľa starozákonnej tradície bol práve tridsaťročný muž považovaný za dospelého člena spoločnosti. Na začiatku cesty stojí zrieknutie sa vášní, na dvadsiatom druhom stupni je očistenie od samolúbosti, ktorá sprevádza každý náš úspech, na konci je zväzok viery, nádeje a lásky, teda troch božských čností. Dielo bolo určené v prvom rade mníchom, ale vynikajúco môže poslúžiť aj ľuďom žijúcim vo svete.

Rok svätého Jozefa

Svätý Otec František pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv. Jozefa za patrona Katolíckej cirkvi napísal apoštolský list *Patris corde – So srdcom otca*. V našom farskom hlásniku si postupne na pokračovanie uvádzame celé znenie tohto apoštolského listu.

3. Poslušný otec

V druhom sne anjel prikazuje Jozefovi: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil“ (Mt 2, 13). Jozef neváha poslúchnuť, bez ohľadu na ťažkosti, ktoré ho čakajú: „On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Tam zostal až do Herodesovej smrti“ (Mt 2, 14 – 15).

V Egypte Jozef s dôverou a trpezlivo čakal, kedy mu anjel dá sľúbený pokyn na návrat do domoviny. Hneď ako mu v treťom sne Boží posol nariadi – po tom, čo ho informoval o smrti tých, čo chceli dieťa zabiť –, aby vstal, vzal so sebou dieťa i jeho matku a vrátil sa do izraelskej krajiny (porov. Mt 2, 19 – 20), Jozef znova bez váhania poslúchne: „On vstal, vzal dieťa i jeho matku a vrátil sa do izraelskej krajiny“ (Mt 2, 21).

Avšak na spiatocnej ceste, „keď sa dopočul, že v Judei kraluje Archelaus namiesto svojho otca Herodesa, bál sa ta ísť. Varovaný vo sne [to je štvrtý raz, čo sa tak stalo], odobral sa do galilejského kraja. Keď ta prišiel, usadil sa v meste, ktoré sa volá Nazaret“ (Mt 2, 22 – 23).

Evanjelista Lukáš zasa hovorí, že Jozef podstúpil dlhú a namáhavú cestu z Nazareta do Betlehema, aby sa dal zapísať vo svojom rodnom meste a splnil tak nariadenie cisára Augusta Cézara o súpise ľudu. A práve tu sa narodil Ježiš (porov. 2, 1 – 7) a zapísali ho do registra Rímskeho impéria ako všetky ostatné deti.

Svätý Lukáš sa zvlášť snaží zdôrazniť, že Ježišovi rodičia dodržiavali všetky predpisy Zákona: obrad Ježišovej obriezky, Máriino očistenie po pôrode, obeta prinesená Bohu za prvorođeného (porov. 2, 21 – 24).

V každej situácii svojho života dokázal Jozef povedať svoje fiat tak ako Mária pri zvestovaní a Ježiš v Getsemanskej záhrade.

Vo svojej úlohe hlavy rodiny učil Jozef Ježiša, aby bol poslušný rodičom (porov. Lk 2, 51) podľa Božieho prikázania (porov. Ex 20, 12).

Počas skrytého života v Nazarete sa Ježiš v Jozefovej škole učil plniť Otcovu vôľu. Táto vôľa sa stala jeho každodenným pokrmom (porov. Jn 4, 34). Aj v najťažšej chvíli svojho života, ktorú prežíval v Getsemani, dal prednosť Božej vôli pred svojou a „stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži“ (Flp 2, 8). Preto autor Listu Hebrejom uzatvára, že Ježiš „z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti“ (5, 8).

Zo všetkých týchto udalostí vyplýva, že Boh povolal sv. Jozefa, aby uskutočňovaním svojej otcovskej úlohy slúžil osobe a poslaniu Ježiša. To je práve spôsob, akým Jozef spolupracoval v plnosti času na veľkom tajomstve spásy a taktó naozaj bol služobníkom spásy.